

РЕЦЕНЗИЯ

от проф. д.изк. Румен Потеров, ЮЗУ „Н. Рилски“, Благоевград

на дисертационен труд на тема:

„Приносът на Сиан Синхай за развитието на жанра кантата в Китай“

за присъждане на образователна и научна степен „Доктор“

област на висше образование: 3. Изкуства,

професионално направление: 8.3. Музикално и танцово изкуство

докторска програма : Теория и практика на изпълнителското изкуство

Автор на дисертационния труд:

Чанг Ли (Li Qiang)

редовен докторант към катедра „Музика“ при Факултет по изкуствата,
ЮЗУ „Н. Рилски“ – Благоевград

I.КРАТКИ БИОГРАФИЧНИ ДАННИ ЗА ДОКТОРАНТА.

Чанг Ли (Li Qiang) е професор по дирижиране в Шандонския университет по изкуствата, Китай. Завършил катедрата по музикално образование на Китайската музикална консерватория през юли 1996 г.

Паралелно с това, той е главен преподавател в Музикалното училище на Шандонгския педагогически университет и гост-професор в Музикалното училище на Хайнанския университет. вицепрезидент и генерален секретар на Шандонг хоровата асоциация; Заместник-директор на Хоровата академична секция на Китайската образователна асоциация; Директор на Китайската хорова асоциация.

Чанг Ли (Li Qiang) е постоянен диригент на Младежкия хор на Университета по изкуствата в Шандонг, Хора на ветераните на Университета по изкуствата в Шандонг, Филхармоничния хор на същия град, Хора Jinan Langsheng (Дзинан Лансън) и Младежкия филхармоничен хор на Jinan (Дзинан,) артистичен директор на Шандонг Детски радиохор и артистичен директор на детския хор на Jining Poly Grand Theatre (Дзининг).

През юни 2022 г. е приет в ЮЗУ „Н. Рилски“, Благоевград - България за редовен докторант в докторска програма „Теория и практика на изпълнителското изкуство“.

По-важни награди в творческата му кариера: Златни медали и награди като диригент от Телевизионната станция на Шандонг, първи награди на четвъртата, петата, шестата и седмата студентска художествена изложба на колежа в Шандонг, златен медал на Корейския международен хоров фестивал и награда за диригент през 2015 г.; златен медал на националния хор на Jiaxing (Дзясин) и награда за диригент през 2017 г. и много други.

II.АКТУАЛНОСТ И ЗНАЧИМОСТ НА РАЗРАБОТЕНИЯ ПРОБЛЕМ В ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД.

Дисертацията „Приносът на Сиан Синхай за развитието на жанра кантата в Китай“ на докторанта Чанг Ли (Li Qiang) си поставя актуална и значима цел: да

анализира творческата дейност на Сиан Синхай и неговият принос за формирането и развитието на хоровата кантата в Китай.

Видно е, че формулираната по този начин цел предполага едно твърде сериозно и задълбочено изследване, заявено още в увода с упоменаването на конкретните задачи. Те насочват към съдържателната част на изследването, от което е видно, че докторантът цели първо да определи мястото и значението на Сиан Синхай за развитието на китайската хорова композиторска школа, което може да се разглежда като отправна точка на дисертацията, определяща смислово-концептуалните основи на научното изследване, инкорпорирани в така формулираната изследователска теза, за да премине през най-характерното, разкриващо творческия облик на Сиан Синхай и се насочи към реализирането на поставената цел.

Интересът на докторанта към кантатното творчество на Сиан Синхай кореспондира от една страна с проблема за взаимовлиянието между националната и западна музикална култура и различните посоки на интегриране, а от друга – с конкретните измерения на това претворяване в кантатното творчество на композитора – въпрос, който е слабо анализиран в музиковедските изследвания и определя **актуалността на научното изследване**. И на тази основа открояването на онези имплицирани в кантатното му творчество вектори, детерминиращи последващото развитие на този жанр в Китай.

III. ХАРАКТЕРИСТИКА, АНАЛИЗ И ОЦЕНКА НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД.

В първа глава докторантът се фокусира върху житейския и творчески път на композитора, политическите му пристрастия, факторите, оказали влияние върху жетийската му философия и предопределили основните насоки в творческата му траектория, преподавателска и обществена дейност и всичко това под влияние на драматичните събития в Китай от първата половина на 20 век, свързани с Японската агресия. Всичко това оказва влияние върху формирането на неговия мироглед, изразяващо се и в отношението към изкуството, а именно демократизъм и реализъм. **Изкуството е за народа:** Творбите му трябва да вдъхновяват, обединяват и носят надежда на обикновените хора. **Музиката трябва да служи на революцията и справедливостта:** Тя е мощно средство за социална промяна. **Творчеството отразява реалността:** Той черпи вдъхновение от страданията и борбите на китайския народ.

Описвайки всичко това, докторантът недвусмислено подчертава не само патриотичния характер на музиката на Сиан Синхай, но и социалната значимост, философските измерения, историческата стойност и националните основи на творчеството му, но което е много важно, всичко това разглеждано в художествен аспект. Защото, това, което докторантът поставя в центъра на своя анализ е своеобразната симбиоза между идея, естетическо претворяване на историческата реалност, емоционално въздействие и цялостна архитектурност, т.е. сливането на форма и съдържание в единно цяло. Според мен, това е правилната посока на разсъжденията, защото акцентирането върху феноменологичните аспекти в творчеството на Сиан Синхай дава възможност да се преодолее чисто формалната биографична фактология.

В първа глава, докторантът не се ограничава само с биографичната информация, но и разглежда най-важните, определящи творчеството на композитора аспекти, характеризиращи отношението му към традиционната музика, за чиято цел, той анализира подходите към нея, посочвайки тяхната многопластовост – от съхраняване и адаптиране до трансформация и интегриране в нови стилови контексти. И това дава основание на докторанта да ги определи не само като източник на

вдъхновение и културна основа, но и като символ на национална и художествена идентичност.

Така, докторантът очертава цялостната концептуална рамка на първа глава, в която ясно и точно е подчертано, че традиционната музика в творчеството на Сиан Синхай не е просто опора, а система от естетически, философски и структурни принципи, подпомагащи задълбоченото вникване в характерните особености на традиционния музикален език и изразяващи конкретен тип отношение.

Втората глава е конкретно ориентирана към възникването и развитието на жанра кантата в Китай. Както докторантът правилно отбелязва, това е началото на един процес /от 20-те години на XX век/ на формиране и утвърждаване и първоначални търсения, насочени към намирането и изкрystalизирането на тази синтетична форма, която да обединява традиционното, националното, с класическата западна музикална традиция. Целта на докторанта в тази глава е, чрез фактологическата информация да очертае основните насоки в развитието на кантатния жанр, което неотменно се свързва със стремежа на композиторите да му предадат определен национален облик, а именно чрез пентатониката, ритмически структури, връзка с народните песни и танци, подчертаващи тази непринуденост и достъпност на музикалния изказ; интонационни особености, имащи отношение към структурирането на такива мелодически линии, близки до народния стил и всичко това вплетено с утвърдените в западната музика принципи на структуриране и драматургическо изграждане на жанра на кантатата.

Цялата тази информация, която докторантът представя в началото на втората глава, с обособяването на посоките в творческите търсения на композиторите и формите на синтеза родно-чуждо цели да характеризира същностните особености на процеса на формиране на жанра кантата в Китай, за да може да открие конкретният принос на Сиан Синхай в развитието на този жанр. И той е тясно свързан с неговата дейност като съосновател на Пекиния съюз на левите музиканти, чийто фокус в дейността е ориентиран към социално-политическата тематика, националната идентичност и достъпност на музиката, целящ утвърждаването на музиката като инструмент за вдъхновение, просвета и социална промяна.

Това неминуемо се отразява и на творческите концепции на Сиан Синхай, които докторантът задълбочено анализира от критическа гледна точка, но в същото време конкретизира измеренията на тези концепции по отношение на музикалния изказ.

За да бъде по-конкретен при изясняване на приносът на Сиан Синхай, докторантът прави сравнение с други произведения в жанра на кантатата, композирани по това време, с цел обособяване на общите тенденции и различия в музикалния език, функция и структурно изграждане, като в същото време разглежда въпроса в неговата динамика, проследявайки разволя на композиторските подходи в цялостното кантатно творчество на Сиан Синхай.

Този принцип на структуриране на втората глава, към който се придържа докторантът очертава най-важните посоки в развитието на жанра кантата в Китай и чрез съпоставяне особеностите на музикалния изказ с други произведения да очертае конкретните рамки на това, което отличава Сиан Синхай от другите композитори, а именно да разшири представата за възможностите на този жанр в Китай не само в посока социално и политическо въздействие, но и да очертае посоките за бъдещото му развитие от музикално-конструктивна гледна точка.

В трета глава докторантът прави музикален анализ на четирите кантати на Сиан Синхай. Това, което прави впечатление е подходът, който докторантът е избрал при техният анализ. Макар и на пръв поглед за изглежда, че всяка една от тях е самостоятелно разгледана, то реално, той ги разглежда в **театралогична перспектива**.

Ако в **Първата – „Производствена кантата“** трудът символизира героизма и националния прогрес, в **„Жълтата река“** – символизира китайската устойчивост и сила; **„18 септември“** – се разглежда като символ на националната травма и необходимостта от съпротива, то в **„Жертвен съюз“** – това е жертвоготовността и съюзът като път към националното спасение.

Разглеждайки по този начин четирите кантати, през ракурса на театралогичната перспектива, докторантът извежда на преден план вложената в тях идея - за укрепване на морала по начин - вдъхновяващ и изразяващ великата идея за национална справедливост.

Чрез този подход, изяснявайки връзката между **тематизъм - музикален изказ**, докторантът формулира интерпретаторската си концепция по отношение на всичките тези кантати.

Акцентът в трета глава е върху най-популярното произведение на Сиан Синхай – **„Жълтата река“**. Подходът, който е избрал докторантът мога да определя като **драматургично-феноменологичен с херменевтическо допълване на места**. Драматургичната линия се разглежда в контекста на структурата, динамиката и драматичното развитие, по отношение на изграждането, кулминацията и цялостното развитие на музикалната идея. Феноменологичната линия допълва драматургичната, тълкувайки идеята и тук за да е по-конкретен и ясен в изводите си, докторантът търси опорва в херменевтиката, т.е. средствата за постигането ѝ. По този начин той обединява в едно обективно-субективното при възприемането на тази творба, търсейки причините за популярността на това произведение. От друга страна, този подход дава възможност произведението да се разглежда от архитектурна позиция, обединяваща в едно форма и съдържание и по този начин да се разкрива дълбокият замисъл на творбата в още по-пълнен вид.

Разбира се, феноменологичният подход се открива в анализът и на останалите три кантати, но там акцентът е по-скоро върху драматургичното развитие и вероятно идеята на докторантът не е била насочена към по-задълбочено интерпретиране на идеята, колкото към структурния и теоретично ориентиран анализ, чийто фокус е в посока теоретичната и историческа рамка, външна структура и драматургична линия на развитие, интерпретиране на формата и съдържанието и всичко с цел разкриване на драматургичния смисъл. И при цялото това тълкуване, кореспондиращо с детайлния диригентски анализ, предшестваш интерпретацията, означава, че тук говорим за идеалното състояние на интерпретаторската концепция, преди нейното материализиране.

Следователно, убедено мога да твърдя, че подобен подход при анализирането на четирите кантати на Сиан Синхай в китайската научна литература не е прилаган по отношение на тези произведения и поради тази причина считам това за **изключителен принос на докторанта**.

IV.ПУБЛИКАЦИИ ПО ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

Докторантът е представил 5 публикации по темата на дисертационния труд, публикувани в научни списания в Китай за периода от 2023 до 2024 г., конкретно описани в автореферата.

У.ЗАКЛЮЧЕНИЕ

1. Докторант **Чанг Ли** (Li Qiang) е изпълнил изискванията на чл. 6 от ЗРАСРБ, както и чл. 24 от ППЗРАСРБ за придобиване на образователната и научна степен „Доктор“;
2. Докторантът е демонстрирал умение и неподправен интерес към проблема за кантатното творчество на Сиан Синхай, изхождайки от собствената си практика като дирекгент, като по този начин демонстрира своето лично отношение към разработвания проблем.
3. Авторефератът отразява вярно структурата и съдържанието на труда и акцентира върху най-важните моменти, резултати и изводи от изследванията;
4. По дисертационния труд са посочени пет самостоятелни статии, свързани тематично с труда, от участия осигуряващи публичност на основни въпроси от теоретичната разработка.

На основание чл. 12 от ЗРАСРБ и чл. 32 от ППЗРАСРБ давам **ПОЛОЖИТЕЛНА ОЦЕНКА** на дисертационния труд **„Приносът на Сиан Синхай за развитието на жанра кантата в Китай“** разработен от редовният докторант **Чанг Ли** (Li Qiang) и подкрепям присъждането на ОНС «Доктор».

Благоевград
06.01.2025 г.

Рецензент:
проф. д.изк. Румен Потеров

REVIEW OF A DISSERTATION THESIS
By prof. Dr. Sci. Rumén Poterov, SWU “N. Rilski”, Blagoevgrad

of a dissertation on the topic
„The Contribution of Xian Xinghai to the Development of the Cantata Genre in China “

For the Awarding of the Educational and Scientific Degree "Doctor"
Field of Higher Education: 3. Arts,
Professional field: 8.3. Music and dance art
PhD Programme: Theory and Practice of Performance Art

Author of the Dissertation

Li Qiang

Type of Education – Full-Time at the Department of Music Faculty of Arts, SWU “N. Rilski”, Blagoevgrad

I. BRIEF BIOGRAPHICAL DATA OF THE DOCTORAL STUDENT.

Li Qiang is a Professor of Conducting at Shandong University of Arts, China. He graduated from the Department of Music Education at the China Conservatory of Music in July 1996.

At the same time, he is a lead instructor at the School of Music at Shandong Normal University and a guest professor at the School of Music at Hainan University. He also serves as the Vice President and General Secretary of the Shandong Choral Association; Deputy Director of the Choral Academic Section of the Chinese Education Association; and a Director of the Chinese Choral Association..

Li Qiang is the permanent conductor of the Youth Choir of Shandong University of Arts, the Veterans Choir of Shandong University of Arts, the Philharmonic Choir of the same city, the Jinan Langsheng Choir, and the Jinan Youth Philharmonic Choir. He is also the Artistic Director of the Shandong Children's Radio Choir and the Artistic Director of the Children's Choir at the Jining Poly Grand Theatre.

In June 2022, he was admitted to South-West University "Neofit Rilski" in Blagoevgrad, Bulgaria, as a full-time doctoral student in the doctoral program "Theory and Practice of Performing Arts".

Significant awards in his creative career: Gold medals and awards as a conductor from Shandong Television Station; first prizes at the fourth, fifth, sixth, and seventh College Student Art Exhibitions in Shandong; a gold medal and conductor's award at the Korean International Choral Festival in 2015; a gold medal and conductor's award at the National Choir Festival in Jiaying in 2017; and many others.

II. RELEVANCE AND SIGNIFICANCE OF THE PROBLEM ADDRESSED IN THE DISSERTATION.

The dissertation "**The Contribution of Xian Xinghai to the Development of the Cantata Genre in China**" by doctoral student Li Qiang sets an important and relevant goal: **to analyze the creative work of Xian Xinghai and his contribution to the formation and development of the choral cantata in China.**

It is evident that the goal formulated in this manner necessitates a highly serious and in-depth investigation, as stated in the introduction with the mention of specific tasks. These tasks guide the substantive part of the research, from which it becomes clear that the doctoral student aims first to determine the place and significance of Xian Xinghai in the development of the Chinese choral composer school. This can be viewed as the starting point of the dissertation, defining the conceptual foundations of the scientific investigation, incorporated into the research thesis as formulated. Subsequently, the study transitions through the most characteristic elements that reveal Xian Xinghai's creative profile, ultimately directing itself toward achieving the stated goal.

The doctoral student's interest in Xian Xinghai's cantata works corresponds, on the one hand, to the issue of the interplay between national and Western musical cultures and the various directions of integration, and on the other, to the specific manifestations of this synthesis in the composer's cantata works—a topic that has been insufficiently analyzed in musicological research and thus determines **the relevance of the scientific investigation**. On this basis, the study aims to highlight the vectors embedded in his cantata works that have shaped the subsequent development of this genre in China.

III. CHARACTERISTICS, ANALYSIS, AND EVALUATION OF THE DISSERTATION.

In the **first chapter**, the doctoral student focuses on the life and creative path of the composer, his political inclinations, the factors that influenced his life philosophy and determined the main directions of his creative trajectory, as well as his teaching and public activities—all shaped by the dramatic events in China during the first half of the 20th century, particularly the Japanese aggression. These influences contributed to the formation of his worldview, which is reflected in his approach to art, characterized by democratism and realism. Art is for the people: his works were meant to inspire, unite, and bring hope to ordinary people. **Music must serve the revolution and justice:** it is a powerful tool for social change. **His creativity reflects reality:** he drew inspiration from the sufferings and struggles of the Chinese people.

In describing all of this, the doctoral student unequivocally emphasizes not only the patriotic character of Xian Xinghai's music but also its social significance, philosophical dimensions, historical value, and national foundations—all of which are examined from an artistic perspective. What the doctoral student places at the center of their analysis is the distinctive symbiosis between the idea, the aesthetic interpretation of historical reality, emotional impact, and overall architectonics—namely, the merging of form and content into a unified whole. In my opinion, this is the correct direction of reasoning, as focusing on the phenomenological aspects of Xian Xinghai's work allows for overcoming the purely formal biographical factuality.

In the first chapter, the doctoral student does not limit themselves to biographical information but also examines the most significant aspects that define the composer's work, particularly his approach to traditional music. To this end, the student analyzes his methods, highlighting their multidimensional nature—from preservation and adaptation to

transformation and integration into new stylistic contexts. This analysis allows the doctoral student to identify traditional music not only as a source of inspiration and cultural foundation but also as a symbol of national and artistic identity.

Thus, the doctoral student outlines the overall conceptual framework of the first chapter, in which it is clearly and precisely emphasized that traditional music in Xian Xinghai's work is not merely a foundation but a system of aesthetic, philosophical, and structural principles. These principles facilitate a deeper understanding of the characteristic features of the traditional musical language and express a specific type of attitude.

The second chapter is specifically focused on the emergence and development of the cantata genre in China. As the doctoral student correctly notes, this marks the beginning of a process (starting in the 1920s) of formation, establishment, and initial explorations aimed at discovering and crystallizing this synthetic form that unites the traditional, national with the classical Western musical tradition. The aim of the doctoral student in this chapter is, through factual information, to outline the main directions in the development of the cantata genre. This development is inseparably linked to the composers' efforts to imbue the genre with a distinct national character—achieved through pentatonic scales, rhythmic structures, connections with folk songs and dances that emphasize the spontaneity and accessibility of musical expression, and intonational features related to the structuring of melodic lines close to the folk style. All of this is interwoven with the established Western principles of structuring and dramaturgical development within the cantata genre.

All the information presented by the doctoral student at the beginning of the second chapter, with the delineation of directions in the creative pursuits of composers and the forms of synthesis between the native and foreign, aims to characterize the essential features of the process of forming the cantata genre in China. This serves to highlight Xian Xinghai's specific contribution to the development of this genre. His contribution is closely linked to his role as a co-founder of the Beijing Union of Leftist Musicians, whose activities focused on socio-political themes, national identity, and the accessibility of music, aiming to establish music as a tool for inspiration, enlightenment, and social change.

This inevitably influences Xian Xinghai's creative concepts, which the doctoral student analyzes in depth from a critical perspective, while also specifying the dimensions of these concepts in terms of musical expression.

To clarify Xian Xinghai's contribution more concretely, the doctoral student compares his works with other cantatas composed during the same period, aiming to distinguish common trends and differences in musical language, function, and structural construction. At the same time, the student examines this question in its dynamics, tracing the evolution of compositional approaches throughout Xian Xinghai's cantata oeuvre.

This approach to structuring the second chapter, which the doctoral student adheres to, outlines the most significant directions in the development of the cantata genre in China. Through comparing the characteristics of Xian Xinghai's musical expression with other works, it identifies the specific framework of what sets him apart from other composers—namely, expanding the understanding of the genre's potential in China not only in terms of its social and political impact but also by outlining directions for its future development from a musical-constructive perspective.

In the third chapter, the doctoral student conducts a musical analysis of Xian Xinghai's four cantatas. What stands out is the approach chosen by the student for their analysis. While at first glance it may seem that each cantata is analyzed independently, in reality, the student examines them from a tetralogical perspective.

In the first cantata, *"The Production Cantata"*, labor symbolizes heroism and national progress; in *"The Yellow River"*, it symbolizes Chinese resilience and strength; *"September*

"18" is viewed as a symbol of national trauma and the necessity of resistance, while in "*The Sacrificial Union*", the focus is on sacrifice and unity as a path to national salvation.

By examining the four cantatas in this way, through the lens of the theatrical perspective, the doctoral student brings to the fore the idea embedded in them - of strengthening morality in a way - inspiring and expressing the great idea of national justice.

Through this approach, clarifying the relationship between thematicism - musical expression, the doctoral student formulates his interpretive concept in relation to all these cantatas.

The focus of the third chapter is on Xian Xinghai's most popular work, "**The Yellow River**". The approach chosen by the doctoral student can be described as *dramaturgical-phenomenological with hermeneutic supplementation in certain places*. The dramaturgical perspective is examined in the context of structure, dynamics, and dramatic development, particularly regarding the construction, climax, and overall evolution of the musical idea. The phenomenological perspective complements the dramaturgical one by interpreting the idea, and to make the conclusions more specific and clear, the doctoral student seeks support in hermeneutics, i.e., the means of achieving that idea.

In this way, the student unites the objective and subjective aspects of the perception of this work, seeking the reasons for its popularity. Additionally, this approach allows the work to be examined from an architectonic perspective, integrating form and content into a cohesive whole and thereby revealing the profound intent of the composition in even greater depth.

Of course, the phenomenological approach is also evident in the analysis of the other three cantatas, but there the focus is more on the dramaturgical development. It seems that the doctoral student's aim was not so much a deeper interpretation of the idea but rather a structurally and theoretically oriented analysis. This analysis emphasizes the theoretical and historical framework, external structure, and dramaturgical line of development, along with the interpretation of form and content—all aimed at uncovering the dramaturgical meaning.

In this interpretive process, which corresponds to the detailed conductor's analysis preceding the interpretation, it becomes clear that we are discussing the ideal state of the interpretive concept before its materialization.

Therefore, I can confidently assert that such an approach to analyzing Xian Xinghai's four cantatas has not been applied in Chinese academic literature concerning these works. For this reason, **I consider this an outstanding contribution of the doctoral student.**

IV. PUBLICATIONS ON THE DISSERTATION

The doctoral student has presented 5 publications on the topic of the dissertation, published in academic journals in China during the period from 2023 to 2024, as specifically described in the abstract.

V. CONCLUSION

1. Doctoral student Li Qiang has fulfilled the requirements of Article 6 of the Academic Staff Development Act, as well as Article 24 of its regulations, for obtaining the educational and scientific degree "Doctor."
2. The doctoral student has demonstrated skill and genuine interest in the issue of Xian Xinghai's cantata works, drawing from his own practice as a conductor, thereby showcasing his personal engagement with the researched problem.

3. The abstract accurately reflects the structure and content of the dissertation and highlights the most important aspects, results, and conclusions of the research.
4. The dissertation includes five independent articles, thematically related to the work, presented in forums ensuring public dissemination of key issues from the theoretical study.

Based on Article 12 of the Academic Staff Development Act of the Republic of Bulgaria and Article 32 of its Regulations, I give a POSITIVE ASSESSMENT of the dissertation titled "**The Contribution of Xian Xinghai to the Development of the Cantata Genre in China**" developed by full-time doctoral student Li Qiang, and I support the awarding of the educational and scientific degree "Doctor."

Blagoevgrad
06.01.2025 г.

Reviewer:
Prof. Dr. Sci. Rumen Poterov